
Prædiken til Paaskedag 1930

En prædiken af

Kaj Munk

Udgivet i 2015. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Prædiken til Paaskedag 1930	4
Påskedag	4
Metadata om værket	4
Metadata om værket	4

Prædiken til Paaskedag 1930

Påskedag

Prædikedag Påskedag

Prædikedato 20. april 1930

Prædiketekst Matthæus 28,1-8

Prædiken ID P200430-01

Kilde KMF-nr. 26.14.01

Paaskedag.

Det er jo underlige og store Ting, vi Kristne fejrer Mindet om i Dag, saa underlige og store, at vi siger, de er uden Mage og vil forblive det. Vi tror i den Grad paa Regelen ingen Regel uden Undtagelse, at vi end ikke tror paa, at ingen er vendt tilbage fra de Døde. Undtagelsen er det, siger vi — en eneste — ikke færre og flere. Kommer de og fortæller os, at i Oldtiden skete det med Kæmper og Halvguder, saa svarer vi: Sagn, ofte kønne og dybe, men Sagn, ikke Sandhed. Vil det staa i Avisen nu, at paa Bornholm eller i Italien var en død opstanden, vilde vi sige Sensation, Opdigt. Ja, hvis en mægtig Gudsmand fik Lov til at oprejse en fra de Døde, en af de just hensovede, det kunde man bilde mig ind. Det har Elias og Peter og Paulus med, og jeg kender ikke saa nøje Skel ml. Liv og Død eller nøje Besked om den Dødes Liv. Men at Liget selv staar op af Graven, det er sket med X og med ingen anden og vil ikke ske med andre. — Ja Tak, hvor ved vi nu fra, det er sket? Dybt fortvivlede Disciples Taagesyner gennem Taarer, hysteriske Kvinders forvirrede Fantasier — er det egentlig andet, der er sket. Disse Engleskikkelser og Aanderøster — vi har aldrig set Engle eller hørt Aander. Hvordan ved vi, at det er andet end Sorg og Ophidselse, der slaar sammen i et synsk Hysteri. Det ved vi heller ikke, kære kristne Venner, det ved vi heller ikke, lad os holde fast ved det, vi ved ikke at Jesus er opstanden. Vi ved, at han selv vidste at han vilde og havde forkyndt det aabenlyst, som hans Fjender sikrede sig Ligsynsattest, stillede Vagt om en besejlet Grav efter at have givet ham Spydstik i Siden. Saa ved vi, at disse Disciple pludselig slog om fra Opgivelse af alt til Kraft og stor Jubel idet de alle som en kom til Troen paa, at han var

visselig opstanden, det, de havde glemt han vilde, fordi hans Død havde været saa fuld af Virkelighed. Ja, vi kan nok sige, at de vidste han var opstanden, men vi ved det ikke — vi enten tror det eller ikke tror det. Vi tror det — og det er os ikke underligt; thi hans Liv var som ingen andens, saa blev hans Død det da ogsaa. Som hans Liv var fuldt af Evighed, blev hans Død fuld af Opstandelse. Synligt for alle troende skulde det opleves, at gennem Lidelse og dyb Fornedring gik der Vej til Kraft og Herlighed — og de saa det og de vidste, han var opstanden, og de troede, han tog Sæde ved Almagts højre Haand.

Uendelig Festsdag i Jordens Historie, da Kød og Blod sprængte den Skæbne, det fødtes til. Men ve over jer I slappe og ligeglade, der hører Paaskeevangeliet uden at jeres Hjerter slaar derved. Kirken slæber paa et Ros af Medlemmer, der intet andet har med Kirken at gøre end møde der af gammel Skik til Højtiderne og klage over Kirkeskatten og blive kørt derhen i en Kiste engang. Kunde vi komme af med disse Mennesker, blive fri for deres Kirkeskat og deres træge Klamhed, vi har ikke bedt dem være med og ingen holder paa dem, ogsaa i dette Sogn er der Folk, det var godt om de meldte sig ud, naar de dog ikke vil være med med Liv og Sjæl — maaske vi andre blev mere vaagne af det, mere stærke i Sammenholdet: Kære Kristi Venner, vi kan ikke faa Del i X's Opstandelse, hvis vi ikke allerede, mens vi lever, har Del i den, tyer til den i Troen og trænger til at prise ham for hans Daad. Gud give nogle af os en Paaske i Aar, hvor det brænder igennem i vor Sjæl, han er visselig opstanden og det er ham, vi skal møde som vor Dommer engang, naar vi selv kaldes op. Gudskelov for det. Lad os da berede os til den sidste store Glædes Paaske.